

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Labyrinten

Citation: Baggesen, Jens: "Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig", i Baggesen, Jens: *Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig*, udg. af TORBEN BROSTRØM , Gyldendal, 1971), s. 272. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen06-shoot-idm139952568570416/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig

Mattheis's ækle *Cato*, *Denners gamle Kiellinghoveder*, mangfoldige *Dyrstykker*, *Blomsterstykker* og *Frugtstykker* overfoer mit Blik i mueligste Hast, da det ikke veed at skønne paa nogen af alle disse Herligheder. Talent og Flid er ikke egentlig Kunst. Kunsten fordrer overalt Ideal i mine Tanker, baade i Gienstand og Form. Vise Dyr kunne rigtig nok opidealiseres; men endog disse anbringes dog uidentivl best i Bi-Grupper der, hvor Mennesket, *Kunstens Skaber og Værk*, spiller Hovedrollen. Umiddelbart i Naturen ubehagelige Gienstænde burde Maleren, synes mig, aldrig befatte sig med. Den døde *Cato* er malerisk i det Øieblik han *beslutter at døe*; men ikke i det Øieblik han *døer*, især da han døde paa en saa saare ubehagelig Maade. Hvad visse Dyr og Frugter angaaer, da holder jeg for at Kunstneren uden Fare kunde rette sig efter den Regel: *intet at fremstille for Synet, hvad der bedre og hellere fattes af en anden Sands!* – og upaatvilelig spiser man dog en *stegt Hare*, for Exempel, eller *tilla vede Østers* heller end man seer dem.

Iblandt de mange *Jagstykker*, og deslige, stødte adskillige alt for meget mit blodskye Øie – hvo gider seet *to hinanden sig til døde bidende Hunde?* eller en *Hiort*, i *hvis bløende Ryg de hænge ved Tønderne?* – men dog fandt jeg *et rasende Vildsvin mellem hylende Jagthunde* af *Snyers* saa levende, at jeg maatte yde Mesteren min fulde Beundring.

Den største Samling af gode Stykker her, saa vidt jeg i den korte Tid kunde mærke, tilhøre *Landskabsmalerne*. Af alle behagede mig, næst *Vernets*, ingen mere end *Van der Neers*. *Pousins* svarede fast ganske til den glimrende Forestilling, jeg havde gjort mig derom. Et Stykke i Særdeleshed overtraf alt hvad jeg har seet og indbildt mig i Skovtegning. Men enten maae *Voltaire* have havt den elendigste Smag i Malerie, eller han har sagt den lumpneste af alle sine *Blasphemier*, dengang han tilod sig Vid de uanstændige Linier:

„--- dans sa gloire eternelle
Peint galamment dans le goût de Watteau,“

thi vel veed jeg ikke om Naturen, i sin uendelige Forskiklighed nogensteds nogensinde har frembragt noget som langt fra kunde ligne de Stykker, her findes af denne franske Pensler;